ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 2

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ
(Στοά Πεσμαζόγλου)

ΓΡΑΦΕΙΑ 31-534
Στοά Πεσμαζόγλου. Τηλέφωνα : 22-711

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
Ετησία	Δρ. 720	Έτησία	£ 2.0.0
Εξάμηνος	» 360	Εξάμηνος	» 1.5.0
Τρίμηνος	» 180	Αμερικής	$ 12

ΕΞΑΣΕΛΙΔΟΣ

Η ΠΡΩΪΑ

ΑΘΗΝΑΙ ΕΤΟΣ ΙΒ'-ΑΡ. 12-355

ΤΕΤΑΡΤΗ
27
ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1937
"Ανατολή ἡλίου 6.48'— Δύσις 5.30"
Νέστορος μάρτυρος, Πρόκλης

ΑΙ ΔΥΣΧΕΡΕΙΑΙ ΜΙΑΣ ΣΥΝΕΝΝΟΗΣΕΩΣ

Η χθεσινὴ συνεδρίασις τῆς Ἐπιτροπῆς Μὴ Ἐπεμβάσεως ἦτο ἡ τρίτη ὁρισθεῖσα διὰ τὴν Δευτέραν καὶ ἀναβληθεῖσα διὰ χθές, ἐπὶ τέλους μὲν διὰ νὰ ληφθοῦν αἱ ἀπαντήσεις ὅλων τῶν ἐνδιαφερομένων εἰς τὰ ἐρωτήματα τὰ ὁποῖα εἶχον προκύψει ἀπὸ τὰς προηγουμένας συζητήσεις τῆς Ἐπιτροπῆς, ἀφ' ἑτέρου δὲ — καὶ κυρίως ἀφ' ἑτέρου δὲ — διὰ νὰ δυνηθῇ ὁ Ἄγγλος ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Ἤντεν νὰ καταβάλῃ πᾶσαν δυνατὴν προσπάθειαν διὰ τὴν ἐπιτυχίαν μιᾶς ῥήξεως ὁριστικῆς, ἡ ὁποία εὐνόητοι θὰ ἦσαν αἱ πλέον εὐνόητοι συνέπειαι.

Καὶ πράγματι, ἡ τελευταία συνεδρίασις τῆς ἐπιτροπῆς δὲν ἐπέφερε πολλὰς ἐλπίδας διὰ τὴν ἐξεύρεσιν τῆς ποθητῆς συμφωνίας. Ἡ στάσις τῆς Ἰταλίας εἰς τὸ ζήτημα τῆς διακοπῆς τῶν ἐμπορικῶν σχέσεων τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐν Ἰσπανίᾳ ξένων ἐθνῶν ἐστάθη ὑποστηριζομένη ὑπὸ τῶν ἐν Λονδίνῳ ἀντιπροσώπων αὐτῶν καὶ ἀπὸ τὴν Γερμανίαν, ἡ ὁποία ἡ συνεννόησις μετὰ τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως ἐπὶ τοῦ ζητήματος τοῦ χρόνου τῆς ἀποχωρήσεως μερικοῦ δικαιώματος ἐμπολέμων εἰς τὰς ἐν Ἰσπανίᾳ ἀντιπάλους μερίδας καὶ ἡ ἄρσις τοῦ ἀποκλεισμοῦ εἰς τὴν Μεσόγειον, ἐδημιούργουν ἤδη μίαν ἀτμόσφαιραν, ἐν μέσῳ τῆς ὁποίας ἡ συζήτησις δὲν προεχώρει ἑρμαῖος καὶ ὀδηγητικὴ πρὸς ἐννοήσιν. Ἡ ἐπίθεσις, πρὸ πάντων ἀγνώστων ἀεροπλάνων ἐναντίον γαλλικῶν ἐμπορικῶν ἀκτοπλοϊκῶν καὶ ἐναντίον τοῦ ἀεροπλάνου τῆς γαλλικῆς ἐταιρείας ἐναερίων συγκοινωνιῶν εἰς τὴν Μινόρκαν, προεκάλεσαν, ὡς ἦτο ἐπόμενον, ζωηροτάτην ἐξέγερσιν ἐν Παρισίοις καὶ ἐκίνησαν τὴν γαλλικὴν κυβέρνησιν εἰς τὴν λῆψιν μέτρων προστασίας τῶν μετὰ τῶν ἀποικιῶν τῆς συγκοινωνιῶν, τὰ ὁποῖα θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ ἐπεκταθοῦν καὶ εἰς ἀποστολὰς γαλλικῶν πολεμικῶν εἰς τὴν Μεσόγειον, ὁπότε ἡ κατάστασις εἰς τὴν Μεσόγειον θὰ ἀπέβαινεν ἔτι μᾶλλον ἐπικίνδυνος.

Ὁ κ. Ἤντεν ἐχρησιμοποίησε κατὰ τὴν ὑπουργικὴν του θητείαν τὰ ὑπάρχοντα τὸν ὁραῖον χρόνον καὶ ἐδιέθετε διὰ νὰ ἀμβλύνῃ ὅλας τὰς ἐπικινδύνους ὀξύτητας τῆς ἀρχῆς, χθὲς τὸ ἀπόγευμα, ἡ συνεδρίασις τῆς ὑποεπιτροπῆς, ἡ ὁποία ἐχειρίζεται τὸ ἰσπανικόν. Ἐπρόκειτο, πρὸ πάντων, τὴν διαεθναίωσιν τῆς γαλλικῆς κυβερνήσεως, ἡ ὁποία εἰς οὐδεμίαν θὰ προέβαινεν ἐνέργειαν, εἰς οἱανδήποτε περίπτωσιν, δὲν θὰ προεχώρει μετὰ τοῦ Λονδίνου. Ἡ Γαλλία, ὅπως καὶ ἡ Ἀγγλία, εἶνε κατηγορηματικὴ ἀπόφασισμένη νὰ μὴ ἀφήσῃ τὸν Ἀξονα νὰ χαλαρωθῇ οὐδ' ἐπ' ἐλάχιστον ἢ στενωτάτῃ συνεργασία των εἰς τὸ Μεσογειακὸν καὶ τὸ Ἰσπανικόν, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ πολύτιμον ἐγγύησιν διὰ τὴν εὐρωπαϊκὴν εἰρήνην.

Ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας ἤρξατο χθὲς τὸ ἀπόγευμα ἡ συνεδρίασις τῆς ὑποεπιτροπῆς περὶ τῆς ἐκδάσεως, τῆς ὁποίας δὲν ὑπάρχει εἰσέτι σχετικὴ ἀνακοίνωσις μέχρι τῆς στιγμῆς, καθ' ἣν γράφονται αἱ γραμμαὶ αὐταί. Ἐκεῖνο, ὅμως, τὸ ὁποῖον εἶνε δυνατὸν νὰ διαπιστωθῇ γενικῶς, εἶνε ὅτι ἡ βασικὴ δυσχέρεια πρὸς ἐξεύρεσιν μιᾶς συμφωνίας ἐγκειται εἰς τὴν διαφορὰν τῆς γωνίας, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἐξετάζουν τὸ ἰσπανικὸν ζήτημα ἡ Γαλλία καὶ ἡ Ἀγγλία ἀφ' ἑνός, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἡ Ἰταλία καὶ ἡ Γερμανία. Αἱ δύο τελευταῖαι Δυνάμεις, ἀπὸ καιροῦ ἀναγνωρίσασαι τὸν στρατηγὸν Φράνκο καὶ διατηροῦσαι διπλωματικὰς σχέσεις μετ' αὐτοῦ, ὄχι μόνον εὔχονται τὴν νίκην του, ἀλλὰ πράττουν ὅ,τι εἶνε δυνατὸν διὰ νὰ τὴν ἐξασφαλίσῃ. Ἡ Ἰταλία πρὸ πάντων ἐδαπάνησε καὶ δαπανᾷ πρὸς τοῦτο αἷμα πολύτιμον καὶ ἑκατομμύρια πολλὰ διὰ τὴν συντήρισιν τῶν μυριάδων τῶν Ἰταλῶν «ἐθελοντῶν», εἰς τοὺς ὁποίους, κατὰ τὴν βεβαίωσιν τῶν ἰταλικῶν ἐφημερίδων, ὀφείλονται αἱ σημαντικώτεραι ἐπιτυχίαι τοῦ στρατηγοῦ Φράνκο, εἶνε δὲ ἔξω πάσης λογικῆς ἡ σκέψις, ὅτι θὰ ἦτο διατεθειμένη ν' ἀποσύρῃ αὐτοὺς τοὺς «ἐθελοντάς» κατὰ τὴν στιγμήν, καθ' ἣν, μετὰ τὴν ἐπικειμένην ἐκκαθάρισιν τῶν Ἀστουριῶν, αἱ ἐκεῖ δρῶσαι ἰταλικαὶ φάλαγγες θὰ ἦτο δυνατὸν, χρησιμοποιούμεναι εἰς τὸ μέτωπον τῆς Μαδρίτης ἢ τῆς Ἀραγώνος, νὰ ἐπιφέρουν τὴν τελικὴν ὑπὲρ τῶν Ἰσπανῶν ἐθνικιστῶν ἔκβασιν τοῦ ἐμφυλίου Ἰσπανικοῦ πολέμου. Καί, ὅταν, ἀφ' ἑτέρου, ἡ Γαλλία καὶ ἡ Ἀγγλία δέχωνται τοὺς Βάσκους πρίν, τοὺς Ἀστουρίους τώρα φυγάδας καὶ διατηροῦν κανονικὰς διπλωματικὰς σχέσεις μὲ τὴν Βαλένθιαν, ἡ ὁποία, ἄλλως τε, εἶνε καὶ ἡ ἐκπροσωποῦσα ἀκόμη τὴν Ἰσπανίαν εἰς τὴν Κοινωνίαν τῶν Ἐθνῶν, εἶνε δύσκολον νὰ ἐπέλθῃ συμβιβασμὸς τόσων διαφορετικῶν ἀπόψεων.

Ἡ δυσκολία αὐτὴ ἐπιτείνεται εἰς τὸ ἔπακρον ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι αἱ διατηροῦσαι διπλωματικὰς σχέσεις μὲ τὴν κυβέρνησιν τῆς Βαλένθιας Δυτικαὶ Δυνάμεις εἶνε αἱ ὑποστᾶσαι τὰς ἐν Μεσογείῳ ἐπιθέσεις καὶ διὰ τοῦτο λαβοῦσαι τὴν πρωτοβουλίαν τῶν ἐν Νυὸν ἀποφασισθέντων μέτρων. Καί, ὅπως καὶ ἄλλοτε παρετηρήσαμεν, τὸ Ἰσπανικὸν ἐξετάζεται σήμερον ἀπὸ τὰς ἐνδιαφερομένας Δυνάμεις ὑπὸ τὸ πρίσμα τοῦ Μεσογειακοῦ. Διὰ τοῦτο εἶνε μοιραῖον αἱ συζητήσεις τοῦ Λονδίνου νὰ σημειώνουν ἀνησυχητικὰς διακυμάνσεις καὶ νὰ κινοῦνται μὲ βραδύτατον ρυθμόν.

Τέχνη καὶ ζωὴ

Ἡ δισχιλιετηρὶς τοῦ Αὐγούστου

Ὁ «πατέρας τῆς Εὐρώπης»

Ὁ κόσμος τῶν διανοουμένων ἐόρτασε σὰν ἕνα γεγονὸς μ' ἐξαιρετικὴ σημασίαν τὴν δισχιλιετηρίδα τοῦ Ρωμαίου αὐτοκράτορος Αὐγούστου, σὰν ἕνα μεγάλο σταθμὸ στὴν ἱστορία τῆς ἀνθρωποπτητος. Τώρα ποὺ ἐκδηλώνονται τόσες ἀνησυχίες νὰ τὴν τύχῃ τοῦ δυτικοῦ πολιτισμοῦ, βρῆκαν τὴν εὐκαιρία οἱ ἱστορικοὶ νὰ ἐξετάσουν ἀκόμα μιὰ φορὰ τὴν ἔρασι αὐτοῦ τοῦ ἀνθρώπου ποὺ θεωρεῖται ὁ ἱδρυτὴς αὐτοῦ τοῦ δυτικοῦ πολιτισμοῦ καὶ ὁ πρῶτος θεμελιωτής του.

Ὑπάρχουν πολλὲς μαρτυρίες ὅτι ὁ Αὔγουστος γεννήθηκε στὰ 63 πρὸ Χριστοῦ κι' αὐτὲς οἱ μαρτυρίες θεμελιώνουν βέβαιες. Κάνουν λοιπὸν λογαριασμὸ καὶ βρίσκουν ὅτι ἡ δισχιλιετηρὶς τῆς γεννήσεώς του συμπίπτει ἐφέτος στὶς 23 Σεπτεμβρίου ἀκριβῶς. Δυὸ χιλιάδες χρόνια πέρασαν ἀπὸ τότε, «ἀπὸ τὴν ἡμέρα ποὺ γεννήθηκε ὁ πατέρας τῆς σύγχρονης Εὐρώπης», γράφει ὁ Γερμανὸς ἱστορικὸς Σνάμπελ. Μέσα ἀπὸ τὴ ταραχὴ καὶ τὴν ἀποσύνθεση τῆς ρωμαϊκῆς δημοκρατίας, ποὺ εἶχε προκαλέσει ἡ δολοφονία τοῦ Ἰουλίου Καίσαρος, τὴν ὥρα ποὺ θὰ εἶχε κανεὶς τὸ δικαίωμα νὰ νομίζῃ ὅτι ὅλος ὁ ἀρχαῖος κόσμος ἐκινδύνευε νὰ χαθῇ γιὰ πάντα, ἄξαφνα παρουσιάσθηκε ἕνας νεανίσκος δέκα ἑνέα χρόνων κι' αὐτὸς πῆρε στὰ χέρια του τὸ ρωμαϊκὸ κράτος, τὸ ἔστησε καὶ πάλι ὄρθιο καὶ τοῦ ἔδωσε καινούργια ζωὴ καὶ μιὰ δύναμη ἀκόμα μεγαλύτερη ἀπὸ κείνη ποὺ εἶχε πρῶτα. Καὶ εἶχε τόσο μεγάλο καὶ φωτισμένο μυαλὸ αὐτὸς ὁ νεανίσκος, ὥστε κατώρθωσε ν' ἀναπτύξῃ καὶ νὰ στηρίξῃ τὸν πολιτισμὸ τοῦ ἀρχαίου κόσμου. Ὁ Βιργίλιος καὶ ὁ Ὁράτιος ἤκμασαν στὴν ἐποχή του καὶ ὁ λατινικὸς κόσμος ἔφθασε στὸ ἀπόγειο τῆς δόξης του.

Ὁ Αὔγουστος καταγότανε ἀπὸ πολὺ ταπεινὸ γένος, ὅπως εἶνε βεβαιωμένο. Ὁ πατέρας του ἦταν γυιὸς χωρικῶν καὶ μάλιστα ὄχι ἐλεύθερων πολιτῶν, γιατὶ ὁ παππούς του καταγότανε ἀπὸ δούλους κι αὐτὸς εἶχε καταφέρει νὰ γίνῃ ἀπελεύθερος καὶ νὰ ὑπηρετήσῃ στὸ στρατό. Ὁ πατέρας τοῦ Αὐγούστου εἶχε πάει νέος στὴ Ρώμη, ἐγκαταλείποντας τὸ χωριὸ γιὰ νὰ ἐγκατασταθῇ στὴν πρωτεύουσα καὶ νὰ βρῇ κάποια τύχη. Ἦταν ἕνα συνηθισμένο γεγονὸς τότε νὰ φεύγουν ὁμάδες νέων ἀπὸ τὰ χωριὰ καὶ νὰ πηγαίνουν στὴ Ρώμη, ποὺ τραβοῦσε ὅλον τὸν κόσμο σὰν μαγνήτης. Ἕνα ἀδιάκοπο κῦμα οὐρμπανισμοῦ ἐρήμωνε τὰ χωριὰ καὶ αὔξαινε τὸ μέγα πλῆθος τῶν προλεταρίων στὴν πρωτεύουσα.

Ὁ πατέρας τοῦ Αὐγούστου φαίνεται ὅτι θὰ εἶχε μεγάλες καὶ καταπληκτικὲς ἱκανότητες στὴ ζωή, ἀλληθινὸς πατέρας τοῦ γιοῦ του, ἀν κρίνῃ κανεὶς ἀπὸ τὴν μεγάλη ἐπιτυχία ποὺ εἶχε στὴ σταδιοδρομία του. Γυιὸς ἑνὸς ἀπελευθέρου ὁ πατέρας τοῦ Αὐγούστου, κατάφερε νὰ πάρῃ γυναῖκα τὴν κόρη τῆς ἀδελφῆς τοῦ Ἰουλίου Καίσαρος, νὰ γίνῃ ἕνας ἀπὸ τοὺς πλουσιωτέρους τραπεζίτες τῆς Ρώμης καὶ ν' ἀποκτήσῃ μεγάλη ἐπιρροὴ στὴν πολιτική, σὰν ἕνας ἰσχυρὸς οἰκονομικὸς παράγων. Πέθανε ὅμως νέος καὶ ἄφησε τὸ γυιό του Αὔγουστο ὀρφανὸ σὲ πολὺ μικρὴ ἡλικία στὰ 53 πρὸ Χριστοῦ.

Πρέπει νὰ σημειωθῇ ὅτι ὁ πατέρας τοῦ Αὐγούστου, Γάϊος Ὀκτάβιος, εἶχε καὶ μεγάλη πολιτικὴ δράση στὸν καιρὸ τῆς δημοκρατίας. Ἡ σημερινὴ ἐπιστήμη, ποὺ δίνει ἐξαιρετικὴ προσοχὴ σὲ μερικὰ ζητήματα βιολογικά, ὅπως παραδείγματος χάριν εἰς τὸ ζήτημα τῆς κληρονομικότητος, ἐξετάζοντας τὸν βίο τοῦ πατέρα τοῦ Αὐγούστου, βρίσκει ἕνα γεγονὸς μὲ ἐξαιρετικὴ σημασία. Ὅταν ἔγινε γαμπρὸς τοῦ Ἰουλίου Καίσαρος ὁ Γάϊος Ὀκτάβιος ἀνακατεύθηκε στὴν πολιτική, ἔπῆρε μεγάλα δημόσια ἀξιώματα, ἔγινε διαδοχικὰ συγκλητικός, ὕστερα πραίτωρ καὶ ὕστερα ἀνθύπατος στὴ Μακεδονία. Ἦταν, καθὼς φαίνεται, ἄνθρωπος μὲ ἱκανότητες ἐξαιρετικές, εἶχεν εὐδοκιμήσει στὴ διοίκησι ὅσο κανένας ἄλλος καὶ στὸ τέλος ἡ Σύγκλητος γιὰ νὰ τὸν βραβεύσῃ γιὰ τὶς ὑπηρεσίες ποὺ εἶχε προσφέρει στὴν πολιτεία τοῦ ἔδωσε τὸν τιμητικὸ τίτλο «ἰμπεράτωρ». Αὐτὸ τὸν τίτλο τὸν ἐχαπάτησε μὲ τὸ σπαθὶ του ὁ γυιός του καὶ ἔγινε πραγματικὸς ἰμπεράτωρ.

Ἐξετάζοντας τὴν ἐπίδρασιν ποὺ εἶχε στὴν ἐξέλιξη τοῦ πολιτισμοῦ ὁ Αὔγουστος βρίσκει ὅτι ἦταν ἀληθινὰ δημιουργός. Στὴν ἐποχή του ἔγινε μιὰ συγχώνευση τοῦ ἑλληνορρωμαϊκοῦ πολιτισμοῦ ποὺ εἶχε νέαν ἀκμὴ καὶ νέαν δύναμη καὶ ἔγινε μέγας ἱστορικὸς σταθμός, ὁ δεύτερος ἀπὸ τοὺς τρεῖς μεγάλους ἱστορικοὺς σταθμοὺς στὴν ἱστορία τοῦ ἀνθρώπινου πολιτισμοῦ. Γιατὶ μετὰ τὸν αἰῶνα τοῦ Περικλέους καὶ τὸν αἰῶνα τοῦ Αὐγούστου ἔρχεται πολὺ ἀργότερα ὁ τρίτος καὶ τελευταῖος σταθμός, ὁ αἰὼν τῆς Ἰταλικῆς Ἀναγεννήσεως. Πόσο ἐνσυνείδητη ἦταν ἡ μέριμνα τοῦ Αὐγούστου γιὰ τὸν πολιτισμὸ ἀποδεικνύεται ἀπὸ τὴν σημαντικὴ σειρὰ τῶν μεταρρυθμίσεων καὶ τῶν νεωτερισμῶν ποὺ ἐπέβαλε στὴ ρωμαϊκὴ αὐτοκρατορία.

Ὁ σύγχρονος δυτικὸς πολιτισμὸς κατάγεται ἀπὸ τὸν Αὔγουστο, αὐτὸς εἶνε ὁ ἱδρυτὴς τῆς Εὐρώπης ὅπως ὑπάρχει σήμερα, λέγουν τώρα οἱ ἱστορικοί. Ὁ Αὔγουστος ἔκαμε μιὰ σύνθεση τοῦ ἑλληνορρωμαϊκοῦ πολιτισμοῦ. Κι' ἀπάνω στὸν πολιτισμὸ αὐτόν, σὰν ἕνα γερὸ θεμέλιο, ἤρθαν ἀργότερα νὰ προστεθοῦν δυὸ ἄλλα νέα στοιχεῖα δημιουργικὰ καὶ γόνιμα. Τὸ ἕνα εἶνε ἡ ἠθικὴ δύναμη ποὺ ἔδωσε στὴν Εὐρώπη ὁ χριστιανισμός. Καὶ τὸ δεύτερο στοιχεῖο εἶνε δύναμη τοῦ γερμανικοῦ κόσμου ποὺ παρουσιάσθηκε ἀργότερα σὰν ἕνας κόσμος καινούργιος. Ἀπὸ τὴ σύνθεση αὐτῶν τῶν τριῶν στοιχείων, τοῦ ἑλληνορρωμαϊκοῦ, τοῦ χριστιανικοῦ καὶ τοῦ γερμανικοῦ βγῆκε ὁ δυτικὸς πολιτισμὸς καὶ ἀναδείχθηκε ὅπως ὑπάρχει σήμερα. Ὁ Ρωμαῖος Αὔγουστος, ὁ Γερμανὸς Καρολομάγνος, οἱ Μέδικοι τῆς Φλωρεντίας, ἦταν οἱ μεγαλύτερες μορφὲς στὴν Ἱστορία τοῦ δυτικοῦ πολιτισμοῦ ποὺ ἱδρυτὴς του ἦταν ὁ Αὔγουστος. Τώρα, λέγει ὁ Γερμανὸς Ἱστορικὸς Σνάμπελ, ἔφθασε ὁ πολιτισμὸς σὲ τέτοιο σημεῖο ποὺ χωρὶς ἀμφιβολία μᾶς χρειάζεται ἕνας νέος Αὔγουστος.

SER

ΜΕΤΑ ΤΑΣ ΕΚΛΟΓΑΣ ΤΟΥ ΑΠΡΙΛΙΟΥ

Η ΒΕΛΓΙΚΗ ΚΡΙΣΙΣ ΚΑΙ Η ΠΑΡΑΙΤΗΣΙΣ ΤΟΥ ΒΑΝ ΖΕΕΛΑΝΤ

ΑΙ ΑΙΤΙΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕΥΣΕΩΣ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, Ὀκτώβριος. (Ἰδιαιτέρα ὑπηρεσία). — Ἡ ἀπὸ μηνῶν σοβοῦσα ἐν Βελγίῳ πολιτικὴ κρίσις μετεβλήθη ἀπὸ τῆς παρελθούσης Δευτέρας εἰς κυβερνητικήν, διὰ τῆς παραιτήσεως τοῦ πρωθυπουργοῦ Βὰν Ζέελαντ καὶ ὁλοκλήρου τοῦ ὑπουργείου του. Εἰς μίαν ἐποχὴν διεθνοῦς ἀβεβαιότητος καὶ ἀνησυχίας, ἡ παραίτησις αὐτὴ ῥίπτει τὸ Βέλγιον — τοῦ ὁποίου ἡ ἐσωτερικὴ κατάστασις δύναται νὰ ἐπηρεάσῃ τὰ διεθνῆ πράγματα πολὺ περισσότερον ἀπὸ τὴν κατάστασιν οἱασδήποτε ἄλλης μικρᾶς χώρας — εἰς τὸ ἄγνωστον. Ἡ παραίτησις τοῦ Βὰν Ζέελαντ, ἀποτελεῖ μίαν νίκην τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ἀλλ' οὐδόλως αὐτὸν ἀπὸ τὰ ποσὰ τὰ ὁποῖα εἶχε λάβει καὶ ὅτι ἐξ αὐτῶν τὰς 180.000 φράγκων τὰς ἐδαπάνησε διὰ τὸ δημόσιον συμφέρον, ἐφ' ὅσον τὰ εἶχε χρησιμοποιήσει ὅπως ἀνταποκριθῇ εἰς τὰς βαρείας ὑλικὰς ὑποχρεώσεις, τὰς ὁποίας τοῦ ἐπέβαλλεν ἡ θέσις του πρωθυπουργοῦ, ἀνεπαρκέστατα ἀμειβομένη.

Ὁ παραιτηθεὶς πρωθυπουργὸς Βὰν Ζέελαντ

ξάνει τὰς πιθανότητας μιᾶς ἐκλογικῆς της ἐπιτυχίας.

Ὁ Βὰν Ζέελαντ, ὁ θριαμβευτὴς τῆς τελευταίας ἐκλογικῆς μονομαχίας του μὲ τὸν ἀρχηγὸν τῶν ρεξιστῶν Ντεγκρέλ (11 Ἀπριλίου) εἶχε καταστῇ μία ἀπὸ τὰς σπουδαιοτέρας φυσιογνωμίας τῆς διεθνοῦς οἰκονομικῆς καὶ πολιτικῆς ζωῆς, λόγῳ τῆς ἐπιτυχίας, ἡ ὁποία εἶχε στέψει τὰς προσπαθείας του διὰ τὴν οἰκονομικὴν ἀνόρθωσιν τῆς χώρας του καὶ τῆς σημαντικωτάτης ἀποστολῆς, τὴν ὁποίαν τοῦ εἶχον ἐμπιστευθῇ αἱ κυβερνήσεις τοῦ Λονδίνου καὶ τῶν Παρισίων.

Ἀλλ' ἡ ἀντιπολίτευσις τῶν ρεξιστῶν, παρὰ τὴν πανωλεθρίαν της εἰς τὰς ἐκλογὰς τῆς 11 Ἀπριλίου, ἐνισχυθεῖσα καὶ ὑπὸ τμήματος τῆς δεξιᾶς, τὸ ὁποῖον ἀνησύχει διὰ τὴν παρουσίαν ἐν τῇ κυβερνήσει καὶ δύο σοσιαλιστῶν ὑπουργῶν — ὁ Βὰν Ζέελαντ ἀνῆκει εἰς τὸ καθολικὸν κόμμα — δὲν παρέμειναν ἀδρανῆς. Διεξήγαγεν ἐν ἀρχῇ δραστηριότατον ἀγῶνα ἐξ ἀφορμῆς τῆς ἀμνηστείας τῶν καταδικασθέντων κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου Φλαμανδῶν. Ὁ ἀγὼν οὗτος ἤρχισε νὰ λαμβάνῃ τοιαύτας διαστάσεις, ὥστε παρέστη ἀνάγκη ἐπεμβάσεως τοῦ βασιλέως διὰ νὰ καταπαύσῃ.

Κατόπιν τούτου ἡ ἀντιπολίτευσις ἐπελήφθη τῆς «ὑποθέσεως» τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, πιστεύουσα ὅτι ἐπιτιθεμένη κατὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, τῆς ὁποίας τὸ καταστατικὸν ρισμένας ἐπικρίσεις, θὰ ἠδύνατο νὰ πλήξῃ τὸν Βὰν Ζέελαντ, ὡς παλαιὸν ὑπόδικοιτητήν της. Κατηγόρησε οὗτος τὸν Βὰν Ζέελαντ, ὅτι καθ' ὃν χρόνον ἀπετέλει ἤδη μέλος τῆς κυβερνήσεως, εἶχε δεχθῇ ἀμοιβὰς ἐκ μέρους τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης.

Πρὸ τῆς διαιρέσεως ταύτης τῶν ἐπιθέσεων ὁ Βέλγος πρωθυπουργὸς ὁ ὁποῖος ἤδη τὴν 17ην Μαρτίου εἶχε δηλώσει ἐνώπιον τῆς Βουλῆς ὅτι ἀφ' ἧς ἐγένετο πρωθυπουργὸς δὲν ἔλαβεν οὔτε φράγκον παρὰ τῆς Τραπέζης, ἠναγκάσθη νὰ συγκαλέσῃ εἰς ἔκτακτον σύνοδον τὰς Βουλὰς ἵνα παράσχῃ τὴν εὐκαιρίαν εἰς τὸν ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν ντὲ Μὰν ὅπως δώσῃ ἐξηγήσεις περὶ τῆς στάσεως τῆς κυβερνήσεως ἐναντι τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης καὶ κυρίως ἵνα δυνηθῇ νὰ ὑπερασπίσῃ ἑαυτὸν κατὰ τῶν συκοφαντιῶν, τὰς ὁποίας εἶχεν ἐν ἀρχῇ ἀποφασίσει νὰ ἀγνοήσῃ.

Πράγματι δὲ ὁ Βὰν Ζέελαντ, κατὰ τὴν ἔκτακτον ταύτην σύνοδον ἀπέδειξεν ἐπὶ τῇ βάσει ἐγγράφων καὶ τῶν ἰδιωτικῶν του λογαριασμῶν, ὅτι οὐδεμίαν εἶχε λάβει δωροῦ παρὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης οὔτε κατὰ τὸ πεντάμηνον τοῦ 1934, κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ὁποίου μετεῖχε τῆς κυβερνήσεως Μπρουξελῶν ὡς ὑπουργὸς ἄνευ χαρτοφυλακίου. Ἀπέδειξεν ὅτι τὸ 1934 εἶχε παραιτηθῇ ἐσόδων ἐκ 235.000 φράγκων καὶ ὅτι ἀφ' ὅτου εὑρίσκετο ἐπὶ κεφαλῆς τῆς κυβερνήσεως, ἐζημιώθη μὲ τὴν ἐγκατάλειψιν τῆς θέσεως τοῦ ὑποδιοικητοῦ τῆς Τραπέζης, περὶ τὸ 1.700.000 φράγκων. Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἐδυσχέραινε τὴν θέσιν τοῦ Βὰν Ζέελαντ ἦτο ὅτι παραιτηθεὶς τὸ 1934 τοῦ μισθοῦ του ὡς ὑποδιοικητοῦ, εἶχε λάβει πρὸ τῆς διελεύσεως του ἐκ τῆς κυβερνήσεως καὶ μετ' αὐτὴν τὸ ποσὸν τῶν 280.000 φράγκων, ὑπὸ τύπον ἐπιδόματος διὰ τὴν συμμετοχήν του εἰς τὸν εἰδικὸν λογαριασμόν, τὸν ὁποῖον ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα εἶχε θεσπίσει ἤδη ἀπὸ τοῦ 1912 καὶ ὁ ὁποῖος ἐλειτούργει κανονικῶς ἀπὸ τοῦ 1926 μὲ προορισμὸν κάποιαν συμπληρωματικὴν ἀμοιβὴν εἰς τὴν διεύθυνσιν τῆς βελγικῆς Ἐκδοτικῆς Τραπέζης. Ἡ ἔναρξις τοῦ εἰδικοῦ τούτου κεφαλαίου, τὸ ὁποῖον ἡ ἀντιπολίτευσις ἐβάπτισε «κανιστὸν» μια βιαιοτάτων ἐπιθέσεων.

Ἀλλ' ὁ Βὰν Ζέελαντ εἶχε κατορθώσει ν' ἀποδείξῃ ὅτι ἡ συμμετοχή του εἰς τὸν λογαριασμὸν τοῦτον κατὰ τὸ 1934 καὶ κατὰ τοὺς πρώτους μῆνας τοῦ 1935, ὑπῆρξεν εἰς τὴν πραγματικότητα αἰσθητῶς ἀνώτερα τῶν εἰς αὐτὸν ἀναλογούντων ποσῶν. Ἐσοδα τινὰ καὶ δαπάναι δὲν ἐνεγράφοντο εἰς τὰ βιβλία ὡς ἐπιβαλλόντα ὁ νόμος οὔτε ἀνεκοινοῦντο εἰς τὸ συμβούλιον ἢ εἰς τοὺς ἐλεγκτάς. Ποσὸν τι συλλεγόμενον αὐθαιρέτως ἐπέτρεπεν εἰς τοὺς διευθύνοντας τὴν Τράπεζαν νὰ χρηματοδοτοῦν ἐφημερίδας τινὰς καὶ νὰ δανείζουν διάφορα ποσὰ χωρὶς πάντα ταῦτα νὰ ἀναγράφωνται εἰς τὰ βιβλία τῆς Τραπέζης.

Ἡ ἀναζωογόνησις τῆς ἀντιπολιτευτικῆς δράσεως, ἡ ἐκ ταύτης ἀποχώρησις καὶ ὁ φυσικὸς κάματος ἦγαγον τὸν Βέλγον πρωθυπουργὸν εἰς τὴν ἀπόφασιν τῆς παραιτήσεως. "Ἐξ αὐτῆς θὰ ὠφεληθοῦν ἴσως οἱ σοσιαλισταί, ἐπειγόμενοι νὰ κυβερνήσουν αὐτοί ὡς τὸ ἰσχυρότερον κόμμα τῆς Βουλῆς καὶ οἱ φιλελεύθεροι, ἄνευ τῆς συμπράξεως τῶν ὁποίων εἶνε ἀδύνατον νὰ σχηματισθῇ βιώσιμος κυβέρνησις. Προσοπικὴ ἀνωμαλίαν ἐξελίξεων ἐν Βελγίῳ δὲν ὑπάρχει, χωρὶς τοῦτο νὰ σημαίνῃ ὅτι ἡ παρακολούθησις τῆς πορείας τῆς ἐσωτερικῆς ταύτης κρίσεως δὲν παρουσιάζει γενικώτερον ἐνδιαφέρον.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν Ἀνρὺ ντὲ Μὰν

ΠΕΡΙ ΤΟ ΙΣΠΑΝΙΚΟΝ ΔΡΑΜΑ

Η ΚΑΤΑΡΡΕΥΣΙΣ ΤΟΥ ΜΕΤΩΠΟΥ ΤΩΝ ΑΣΤΟΥΡΙΩΝ

Η ΚΑΤΑΛΗΨΙΣ ΤΟΥ ΧΙΧΟΝ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, Ὀκτώβριος. (Ἰδιαιτέρα ὑπηρεσία). — Ἡ πτῶσις τοῦ Χιχὸν — τοῦ τρίτου λιμένος τῆς Ἱσπανίας μετὰ τὴν Βαρκελώνην καὶ τὴν Βαλένθειαν, θεωρεῖται ὡς ἓν ἐκ τῶν σημαντικωτέρων γεγονότων τοῦ ἱσπανικοῦ ἐμφυλίου πολέμου. Οἱ ξένοι ἀνταποκριταί, οἱ ὁποῖοι παρηκολούθουν τὰ στρατεύματα τοῦ Φράνκο εἰς τὴν νικηφόρον προέλασίν των κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας, περιγράφουν λεπτομερῶς τὰς συνθήκας ὑπὸ τὰς ὁποίας ἔπεσεν ὁ τελευταῖος προμαχὼν τῶν Ἀστουριανῶν.

Ὡς γνωστόν, ἡ πρώτη φάλαγξ τῶν ἐθνικιστικῶν στρατευμάτων, ἀποτελουμένη ἐκ «ρεκετὲς» τῆς Ναβάρρας, εἰσῆλθεν εἰς τὴν πόλιν τὰς πρωινὰς ὥρας τῆς παρελθούσης Πέμπτης, καὶ μόνον μετὰ πάροδον ὡρῶν, τὴν 6 μ.μ., ἐφθασεν ὁ μέγας ὄγκος τῶν ἐθνικιστικῶν δυνάμεων. Ὁ πληθυσμός, ὁ ὁποῖος ἀπὸ τινῶν ἡμερῶν ἀνέμενε τὴν ἄφιξιν τῶν στρατευμάτων τοῦ Φράνκο, κατέκλυσε τὰς ὁδοὺς καὶ τὰς πλατείας διὰ νὰ ὑποδεχθῇ τοὺς νικητάς. Εἰς τοὺς εἰσελθόντας Ναβαρραίους, προσετέθησαν καὶ ὁμάδες ἰδιωτῶν, ο

Θεάματα

ΒΑΣΙΛΙΚΟΝ. 9.30 μ.μ. «Άμλετ».
ΑΛΑΜΠΡΑ (Ομονοίας). «Δύο μάγκες».
ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΣ. (Λεωφόρος). «Κλαίγοντας ήλθε Πρόσδος».
ΙΝΤΙΜΕ (Πανεπιστ. Κοκκίνης). «Ή Πέρδικα».
ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ. (Μαλλιάρα — Κυριακής). «Η Κυκλάδες. Έπιδόσεις» Β στάδ. ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ. «Σ'έστειλα Βιολάντη».
ΜΟΝΤΕΛΛ. «Περιστέρια».

Κινηματογράφοι

ΑΠΟΛΛΩΝ. «Άνθρωποι χωρίς όνομα».
ΑΤΤΙΚΟΝ. «Δός μου ασπίδι σου χαρτένιο».
ΒΡΕΤΑΝΝΙΑ. «Ο χορός της ή ζωή μου».
ΘΡΙΑΙ. «Του την σκαπουλάρει ο καημός».
ΚΑΛΛΙΟΠΗ (Μετ.). «Γίνες 24 καρατίων».
ΠΑΝΘΕΟΝ «Κεντρικός του δρόμου Λίμπερτυ».
ΣΑΝΤΙ. «Ο Ρομπέν των Μαστόρων».
ΣΙΜΠΛΟΝ. «Γέλα πονηρέ κορίτσι».
ΣΙΝΕΑΚ. «Επίκαιρα κλπ. από 10 π.μ.».
ΤΡΙΑ. «Ηρωισμός».
ΕΚΘΕΣΙΣ. «Εξαιρετικά την μαμά μου».
ΚΟΣΜΟΠΟΛΙΤ. «Έτσι γεν».
ΕΛΠΙΣ (Ν.Σ.). «Γίγας της Βεγγάλης».
ΑΝΤΛΙΟΝ (Ν. Φ.). «Αλγέριος του ενδεκάτου».

Θέατρα

ΑΡΤΕΣ. «Μια νύχτα στο Μεξίκο».
ΑΤΘΙΣ. «Βέρα Ίβανόβνα».
ΑΘΗΝΑΪΚΟΝ. «Μικρή κάλαντα».
ΕΛΛΗ. «Σκιά σκοτεινή».
ΗΡΩΔΕΙΟΝ. «Πρωτοπαίγνιος νεκρός».
ΜΑΣΣΑΛΙΑ. «Τρελοκλίνη αίνιγμα».
ΠΑΝΑΘΗ (Πειρ.). «Ο Χριστός μαλιδίζει».
ΡΟΥΣΣΑΚΗ. «Ή Άλκηστη και οι μπαμπάδες του».

Περιοχές και Προάστεια

ΑΤΤΙΚΟΝ. «Σκάνδαλο Κρύσταλλο».
ΒΑΛΚΑΝΙΑ. «Δάσκαλος και μαθητούδια».
ΚΑΠΙΤΟΛ. «Φτωχός πλουσιοκόρης».
ΠΑΛΛΑΣ. «Στον Φραγκίσκο, ή καλός της Σωμπάτος».
ΣΤΕ. «Ραπτομήνας του πόνου».
ΣΥΝΤΡΙΒΑΝΙ. «Τα νιανιαλα χρόνια της Βασιλικής».
ΧΑΥ-ΛΑΪ. «Ο Μπόμπυ Μπάρνς εναντίον του 8ου αιώνα».
ΧΡΥΣΟΥΠΟΛΙΣ. (Χαϊδ.). «Σκάρτε μου την καρδιά σου».
ΨΥΧΙΚΟ (Ν. Ίων.). «Ο Χάρος του Αλλιώς».
ΜΟΥΣΙΚΗ. «Μια φάρσα».
ΑΠΟΛΛΩΝ (Κοκ.). «Δρόμος θρύλων».
ΑΡΤΙΣ (Κοκ.). «Ο Μπόμπυ Μπάρνς εναντίον του Χρυσού».
ΧΡΥΣΤΑΛ (Κοκ.). «Ζ» είσαι ή εσύ;».

Διευθυντής του Τυπογραφείου
Ἐμμανουήλ Γ. Κασιμάτης
Μαθήματα — Μισοχρονίων 19

ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ

ΠΕΙΡΑΙΩΣ

ΤΗΝ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

ΛΑΪΚΗ ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ

ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ ΣΤΕΛΛΑ ΒΙΟΛΑΝΤΗ

τοῦ κ. ΓΡ. ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΥ

Μουσική:
ΜΑΝ. ΚΑΛΟΜΟΙΡΗ
Ὀρχήστρα ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Α. ΖΩΡΑ

Α' θέσις
Ὁ κ. Φ. ΒΟΛΩΝΙΝΗΣ
ΤΙΜΑΙ ΛΑΪΚΑΙ
Εἰσιτήρια ἀπὸ σήμερον

ΕΙΔΗ ΕΠΙΠΛΩΣΕΩΝ

Ὑφάσματα μεταξωτά, Βελοῦτα, πλούσις ζουν κλπ. Μουσαμάδες ταπητοπωλεῖα καὶ τοῦ πεταχιάρε. Τιμὲς πολὺ συμφέρουσες.

ΗΡΑΚΛΗΣ Ι. ΜΑΓΕΙΡΟΠΟΥΛΟΣ

Ὁδὸς Περικλέους 56
(παρὸδος Ἐσαγγελιστρίας)

Τὸ τέλος τῆς ἐρεύνης αὐτῆς ἀνακοινώνει...

«Ἔνα περίεργον σύστημα πού προμηθεύει τὴν ἀνθρωπότητα μὲ ὑγιεινὰ καὶ νόστιμα φαγητὰ Τοῦς βάζουν ἕνα γάλα στὸ στόμα καὶ τοὺς κάνουν νὰ ζοῦν ἑκατὸ χρόνια καὶ περισσότερα. Τοὺς ἀφαιροῦν τὴν ἐπιθυμία νὰ πεθάνουν. Τοὺς κάνουν ἀθάνατους».

Π ι γ κ ο υ ί ν ο ι, ἂν τοὺς ἐπιασε δὲν ὑπάρχουν εἰς τὴν Κίναν. Οἱ Ἕλληνες ὅμως ὑπάρχουν πολλοί, μὲ τὰς ἀτροφικὰς πέτρινας τοὺς καρδιὰς καὶ τὰ περιτάτου ὀρθωμένα κατὰ ἐδαζόντως ἀπὸ τὸ βάρος. Καὶ βρίσκονται μόνον εἰς τὴν Πατσγωνίαν καὶ εἰς τὸν Πόντον Πόλον. Οἱ Κινέζοι ὁριομένων ἀνδρῶν τὰ φυλάττουν διὰ τὰ φάρμακα ἄλλα ποιλά, τὰ ὁποῖα ἔχουν καμωμένα κομμάρια καὶ δὲν ἔχουν καμμίαν ἐπιρροὴν εἰς τὸ ψυχικόν. Ἐννοεῖται ὅτι, ἂν ἡ ἀρωμὴ τῶν φαγητῶν τοὺς ἀρέσῃ, τοὺς σπάρικα καὶ κελεύστως εἰς τοὺς Κινέζους, ἐπειδὴ θὰ ἔχουν τὴν χαρὰν τοὺς, καινέζοι δὲν ἐχει σταματήσει.

—⊡⊡—

Καὶ διὰ τὴν «Ἀνωτάτην Ἐμπορικὴν» μας, διὰ τὸ ὁποῖον ἔχουν τόσον ἐνδιαφερθῆ τὰ ὑπουργεῖα Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ Παιδείας, ἐπὶ τέλους ἐγένετο ἡ ἀρχὴ τῆς ἐπιτυχίας. Ἐχθὲς ἐτελείωσαν αἱ ἐγγραφαὶ τῶν φοιτητῶν. Ἐν τῷ διατάξει τοῦ Ἀπριλίου 1936 ἐπετράπη ἡ ἐγγραφὴ εἰς τὴν Ἀνωτάτην Ἐμπορικὴν Σχολὴν καὶ ἀπὸ ἐκείνους οἱ ὁποῖοι κατὰ τὸ ἀκαδημαϊκὸν ἔτος 1934-35, τότε δὲ ἐφοίτων ἀπὸ τελευταῖον ἔτος καὶ θὰ δύνηθεν νὰ ἐξετασθοῦν εἰς πτυχιακὰς ἐξετάσεις, δὲν ἐνεγράφησαν ἀκόμη ἀπὸ ἀνωτέρους τὰς ἐγγραφὰς των.

—⊡⊡—

Ἡ τιμὴ τοῦ οἰνοπνεύματος διακαιολογίσεως δεχθῆ πρόσκλησιν ἀναπτύξεως εἰς σκοὺμης εἰς τὸ ἰδιον σύνολον τὰ κατὰ τὸν ἀνθρωπον. Ἀπὸ τὴν ἀλλοτε τὸ κατήκον τὰ θάρρος, ὁ ἡρωισμός!

ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΔΙΧΩΣ ΟΝΟΜΑ

μὲ τὸν

ΦΡΕΝΤ ΜΑΚ ΜΑΡΡΑΙΗ

καὶ τὴν

ΜΑΤΖΕ ΕΒΑΝΣ

Ἡ νεὰ ἰσποτικὴ ἀναπαραστάσεις πού ἔγινε ἔως τώρα, τῆς τρομακτικῆς πάλης μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων τοῦ ὑποκόσμου, ἀλλὰ καὶ τοῦ ἀγῶνος ἐξεπολύουν τὰ ἐγκλήματά τους κατὰ τῆς κοινωνίας καὶ τῶν ἀνθρώπων τῆς τὰ ὁποῖα κατὰ τὴν μία μεριὰ ἡ δίψα τοῦ ἐγκλήματος καὶ τὸ μίσος κατὰ τῶν ἀνθρώπων. Ἀπὸ τὴν ἄλλη τὸ καθῆκον, τὸ θάρρος, ὁ ἡρωισμός!

ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΔΙΧΩΣ ΟΝΟΜΑ!

Ἡ πειὸ σπέρχοη περιπετειώδης ἀστυνομικὴ ταινία πού εἶδαν ἐδῶ τὰ μάτια τοῦ «Ἀθηναίου»

ΣΗΜΕΡΟΝ

ΑΠΟΛΛΩΝ

2—4 τιμαὶ ἡλαττωμένοι

«ΗΝΥΤΤΑ»

Τὰ δαμιμάδενε μαι εἶτ' ἕνα ωστεφάμι

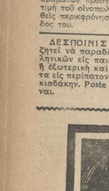

Ἀπὸ Πρωΐας εἰς Πρωΐαν

Ἄγιο - Δημητριάτικα

Πλούσια ἡ Ἁγιο-Δημητριάτικα, πού δὲν καταδέχονται πειὰ τ' δνομά τους, ἀλλὰ ξετρέχουν σὲ ἀρχαιοπρεπῆ κέντρα καὶ ἀλλοῦς, χορεύοντας, ὁρθίνουν τὴν ὑπερῆφανη μεγαλοπρέπειά τους καὶ ἀκόμη χειρότερα σὲ μέρη ποὺ ἔχουν ἀπὸ τὰ τρίτης τάν ἀνδοπολίων. Καὶ πόσοι ποικιλίες δὲν ὑπάρχουν! «Μπουζουκτσίδικα», «ρεστωράν μὲ ὀρχήστρα», «ταβερνοκοκκίνα», δίχρωμα, μεγανθῆ, ποὺ χωνεύεται τὸ κατίνι, μοιρολόγι τοῦ, ἕνα βαθὺ μεγάλο γιὰ νὰ τὸ πῆ, ποδαρτάρι, καὶ μονάχα κάτι ἀπροσλήπτα μικρὰ «ἀπὸ ἐδῶ καὶ πέρα» ἀπὸ τὴν ἐποχὴ τοῦ Ἀλμέτ, ποὺ παρουσιάσουν προχθὲς τὸ ἔργο σπὸ Βασιλικὸν Θέατρο. Ἀλλὰ ἡ ἀλήθεια εἶναι πὼς τὸ πιστοποιητικὸν ὅλων αὐτῶν τῶν ἀπροσλήπτων εἶναι καὶ λιμπτσόρο ἀπὸ ἀπόψεως ἀγορανομίας καὶ ὑγιεινῆς. Καὶ δὲν εἶναι ἀπὸ τὸ βαρὺ, τὸ κρύο, ἀπὸ καλλιτεχνικὸ ἑπάγγελμα, μὲ στάδια καθαρὰ ἐπαγγελματικά, μὲ ἀνώτερα «Ἔδωσε Ἕνα» Ἀμέτ ὁλοφύσικα, δικαιωμένα ὅλα πλάσια ποὺ ἔχουν ἀπὸ τὸ μέτρο τῆς ἀξίας τους. Γιατί ὁ «Ἀμλὲτ εἶνε ἡ πειὸ πολιτεισμένη θεατρικὴ φυσιογνωμία τοῦ θεατρικοῦ δραματουργοῦ. Ἔτσι πού ραίνει κράμα ἀπὸ φῶς καὶ ἀπὸ σκοτάδι, ποὺ ἀποτελεῖ τὴν ἀνθρώπινη ψυχὴ καὶ ποὺ τὸν κάνουν αἰώνιο σύμβολο τῆς τραγικῆς ἐσωτερικῆς συγκρούσεως, ἀνάμεσα στὸ ἐνστικτῶδες καὶ τὸ συνειδητό. Ἀνάμεσα στὸ σκοτεινὸ καὶ τὸ φωτεινό, κάθως εἶνε τὰ σκιερὰ καὶ τὰ φωτεινὰ μέρη τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος ἀποκολλήτει. Νὰ μιλήσῃ κανεὶς γιὰ τὸν «Ἀμλὲτ» σημαίνει νὰ μιλήσῃ γιὰ τὸ σῶμα, τὸ φῶς καὶ τὴν πολύτιμη σταυνιότερη ζωῆς καὶ θανάτου. Ὁπόσοι ζεκίνησε πιστὰ στὴ ζωὴ μὲ τὸ «Ἄν ἢ ὄχι σκοπό, μ' ἕνα ἄνειρο, μὲ μιὰ φλόγα μέσα στὸ αἷμα τους, ποὺ τοὺς περάσαν ὅμως κι' ἐνανπτίσεις τὴν ἀνάγκη νὰ ἐκφράσουν τὸν ἑαυτό τους ἀπὸ τὴν σκηνή, ἀλλὰ τραγικὰ ἀνεπαρκεῖς γιὰ μεταξὺ τοῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦ ἔργου, ἀνάμεσα στὸ ἄτομο καὶ τὸ ἀφηρημένο, ἀνάμεσα στὸ ἐγὼ καὶ τὸν κόσμο, ἀνάμεσα στὸ ἐγὼ καὶ τὸν ἄλλον, ἀνάμεσα στὸ ἐγὼ καὶ τὸν ἑαυτό του, ἀνάμεσα στὸ ἐγὼ καὶ τὸ ἐγὼ τοῦ ἄλλου

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΖΩΗ

Το Χρηματιστήριον Αθηνών και αι Τράπεζαι παρέμειναν χθες κλειστοί λόγω της εθνικής εορτής του Άγιου Δημητρίου.

ΤΑ ΞΕΝΑ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΑ

ΛΟΝΔΙΝΟΥ

Λίρα Στερλίνα	22|10	25|10
1881 - 84	22	25
1885 - 1903	22	25
Πρώτα	22	25
Σπ. Περ.-Λαφ.	22|½	25|½
Κυπελλούσιος	22	25
Έλλην. Σύσφ.	23	25|½
Αγώνες	22|½	25
1910	22	25
1914	22	25
Προσφυγικά	40|½	41|½
Προσφυγικά	40|½	41|½
Χ. Ταμιευτ.	33	35
Α' Παραγωγικός	33	35
Β' Παραγωγικός	33|½	35|½

ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ (Μέσαι τιμαί 26ης). Ν. Υ. δραχ. 493.06, Παρισίων 148.28, Βερολίνου 12.257, Ιταλίας 34.07, Ζυρίχης 23.10, 481.

ΕΜΠΟΡΙΚΑ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΑ

Κλείσιμον 25ης Όκτωβρίου.

ΒΑΜΒΑΣ. Ν. Υόρκη, Δεκέμβριος 8.14, Ιανουάριος 8.09, Μάρτιος 8.05, Μάϊος 8.08, Τουλίου 8.06.

Λίβερπουλ, Όκτωβρίου 4.55, Δεκέμβριος 4.62, Ιανουάριος 4.63, Μάρτιος 4.68, Μάϊος 4.71, Ιούλιος 4.75.

ΖΑΚΧΑΡΕΙΣ. Ν. Υόρκη, Μάρτιος 1, 24. Μάρτιος 24.41, Μάϊος 24.52, Ιούλιος 24.62, Νεγιόρκης 1.15|16, Δεκέμβριος 6.2|16, Δεκέμβριος 6.4|16, Μάρτιος 6.6|16, Μάϊος 6.8|16, Ιούλιος 6.4|16, Μάϊος 6.4|12, Ιούλιος 6.4|12.

ΣΙΤΟΣ. Σικάγου. Δεκεμβρίου 9.7.5|8, Μάϊος 9.7.1|4, Ιούλιος 9.6.7|8.

Βίννιπεγ. Όκτωβρίου 124.5|8, Δεκέμβριος 118.2|1, Μάϊος 127, Δεκέμβριος 5.127, Δεκέμβριος 121, Μάϊος 118, Ιούλιος 118.

ΚΑΦΕΣΕ. Ν. Υόρκη, Δεκέμβριος 6, 64, Μάρτιος 5.41, Μάϊος 5.37, Ιούλιος 5.26.

ΚΑΚΑΟ. Λονδίνου Μετρητά 42|7|6 — 42|10, τόμμυρο 42|15 — 42|16|3.

ΕΛΑΙΟΛΑΔΟ. Λονδίνου Μετρητά 28|7|6 — 28|10, τόμμυρο 29|1|3 — 29|2|6.

ΒΟΥΛΒΟΣ. Λονδίνου Μετρητά 22|7|6 — 22|10, τόμμυρο 23|1|3 — 23|2|6.

ΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΕΙΚΟΣΙΤΕΤΡΑΩΡΟΥ

Η ΠΟΛΥΝΕΚΡΟΣ ΜΑΧΗ ΤΗΣ ΣΑΓΓΑΗΣ
ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ ΑΜΦΙΡΡΟΠΟΣ ΜΕ ΠΡΩΤΟΦΑΝΕΣ ΠΕΙΣΜΑ
ΑΝΕΒΛΗΘΗ Η ΕΝΝΕΑΜΕΡΗΣ ΔΙΑΣΚΕΨΙΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 26. (Ιδιαίτερα Υ-πηρεσία). — Κατ' αίσθησιν έκ της σημερινής εφημερίδος «Λαός Αγκολούς» μάχη μεταξύ της Σαγγάης συνεχίζεται με ά-μείωτον σφοδρότητα. Οι Ιάπωνες αγγελλουν ότι την πρωίαν σήμερον έγιναν εις αλλεπαλλήλους κυρίους τοῦ Ταζανγκ. Οι Κινέζοι παραδέχονται την απώλειαν αλλ' ισχυρίζονται ὅμως ότι απέτειναν ἐναν ἀνώτερον εἰς Ταοπεί και Κιανγκουαν και ότι θα κρατήσουν τὰς θέσεις αὐτὰς λόγω τῆς ὑψίστης στρατηγικῆς των σημασίας. Ἐπίσης ἀφοῦ ἡ κατοχὴ τῆς Σαγγάης. Οἱ κινεζικοὶ στρατιῶται κύκλοι ἀναγγελλουν ὅτι λόγῳ τῆς τρομερᾶς ἐ-πιβολῆς ἐπιθέσεως ἐναγκαίσθησαν νὰ ὑποχωρήσουν, βιβάσαν ὅμως ὅτι κατέχουν ἀκόμη σφαλὰς τὴν Κάθηρόδρομὴν γραμμὴν Σαγγάης-Πανκίν, ἡ ὁποία ἀπετέλει τὸν κύριον ἀπὸ τῶν ἀμυντικῶν τῶν Ἰαπώνων ἐπιθέσεως. Οἱ ὁδεῖς ρου παρατηροῦν ἐπιβεβαιοῦν κατ' αὐτοὺς τὴν ἐφοδὸν τοῦ Ταοπεί καὶ τὸ Κιανγκουαν καὶ ὅτι ὁ στρατάρχης Τσάγκ Κάϊ Σέκ ἐνισχύει ἐπειγόντως τὰς πρωτεύουσας τῆς Σαγγάης Σουτσοῦ διὰ νὰ διευθύνῃ ἐ-κεῖθεν τὰς ἐπιχειρήσεις τὴν ὑπερά-χερήσεις. Τὴν ἀπόφασιν αὐτὴν ἐ-πέβαλον τὰ γεγονότα τῶν σημερι-νῶν περιστάσεων.

Αἱ πρῶται πληροφορίαι περὶ τῆς ἐ-πιθέσεως τῶν Ἰαπώνων κατὰ τῆς στρατηγικῆς ἐξελίξεως τῆς μεγά-λης Ἰαπωνικῆς ἐπιθέσεως ἀναφε-ρουν ὅτι ἐξελίσσεται μὲ μεγίστην ταχύτητα. Ἐν τῷ μεταξὺ ἀπὸ τὸ νυκτὸς τοῦ παρελθόντος Σαββά-του 1000 Ἰάπωνες καὶ ὅτι ἐπεδι-κέτο ἡ ἀποκοπὴ τοῦ μετώπου τῶν Κινέζων εἰς δύο καὶ ἡ κατάληψις τοῦ Ταοπεί. Ἐν τούτοις ἡ ἐπι-τυχία αὐτὴ δὲν ἐπιτρέπει εἰς τοὺς Ἰαπωνικοὺς στρατοὺς νὰ προχω-ρήσουν ἀμέσως πρὸς τὸ Κιανγκουάν. Ἀπὸ τὸ Ταοπεί ἀπέχει 30 χιλιόμε-τρα καὶ ἀπὸ τὸ Κιανγκουάν 60 χιλιόμετρα. Ἐπὶ πλέον ἡ ὁδὸς ἀπὸ τὸ Ταοπεί πρὸς τὸ Κιανγκουάν διέρχεται διὰ μέσου ὀρεινῆς περιοχῆς, ἡ ὁποία εὐνοεῖ τὴν ἄμυναν τῶν Κινέζων.

Ἡ ΕΝΝΕΑΜΕΡΗΣ ΔΙΑΣΚΕΨΙΣ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 26. (Ἰδιαίτερα Ὑ-πηρεσία). — Ἐπιβεβαιοῦται ἐκ Βρυ-ξελλῶν ἡ εἴδησις ὅτι ἐγκρίθη σή-μερον ἡ ἐπισυμβοσης βελγικῆς κυβερ-νήσεως ἐπὶ τοῦ σχεδίου διὰ τὴν ἐ-πιστράτευσιν τῆς Διασκέψεως τῶν ἐ-νιαιστικῶν ἐπὶ τετραμήνου, βε-βαιοῦται ὅτι ἡ ἐπιστράτευσις θὰ ἀρ-χίσῃ τὴν προσεχῆ Τετάρτην).

Ἐπὶ τοῦ κ. Ἀρμάνδου ἐγκρίνουν κυλίους τοὺς τελευταίους, ὅτι ἡ ἀγγλική κυβέρνησις, κατὰ πρῶτον λόγον ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τῶν ἐργασιῶν τῆς Διασκέψεως, ἐ-τάχθη ὑπὲρ τῆς ἐπιστράτευσεως τῶν ἐ-πιτροπῶν τῆς Διασκέψεως. Ἐπὶ τοῦ-τοῦ δὲ ἐπιθυμεῖ νὰ ἐρθῃ διαγ-ματικὴ κυβερνησις ἐπιθυμῇ τοῦτο.

Η ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΤΟΥ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟΥ ΠΑΤΡΩΝ ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΑΕΡΟΠΟΡΙΑΣ

Πρὸς τὴν πρόσδορον τῆς κυβερνή-σεως ἐκδηλώσεως ἡ κατωθὶ ἐπιστολὴ ἐκ μέρους τοῦ Ἐπιμελητηρίου Πα-τρῶν:

«Σεβασταί μοι κ. Πρόεδρε. Εὐτυ-χῶς ἡ ἀεροπορία μας ἐσημείωσε κα-τὰ τὰς ἀεροπορίας μας εἰσφορὰς τοῦ Ἐπιμελητηρίου Πατρῶν ἐκ βρα-χέος ἐξοχότατη ὑπὲρ τῆς ἐθνικῆς ἀεροπορίας μας εἰσφορὰ

5η ΠΡΩΙΝΗ

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΜΗ ΕΠΕΜΒΑΣΕΩΣ ΕΠΕΤΕΛΕΣΕ ΧΘΕΣ ΣΠΟΥΔΑΙΟΝ ΒΗΜΑ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΟΡΙΣΤΙΚΗΝ ΣΥΜΦΩΝΙΑΝ ΔΙΑ ΤΟ ΙΣΠΑΝΙΚΟΝ

ΔΙΑΦΩΝΙΑ ΤΟΥ ΡΩΣΟΥ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΥ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 26. (Ἰδιαιτέρα ὑπηρεσία). — Τὴν 4ην μ.μ. (ὥρα ἑλληνική 6 μ.μ.) σήμερον συνῆλθεν ἡ Ὑποεπιτροπὴ μὴ Ἐπεμβάσεως ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. Ἥντεν, προκειμένου νὰ ἀνακοινωθοῦν αἱ ἀπαντήσεις τῶν διαφόρων κυβερνήσεων ἐπὶ τοῦ ὑποβληθέντος εἰς αὐτὰς σχεδίου ἀπαντήσεως.

Ἡ συνεδρίασις παρετάθη ἐπὶ πέντε περίπου ὥρας. Κατ' αὐτήν, παρὰ τὴν κρατήσασαν ἀπαισιοδοξίαν μέχρι τῶν ἀπογευματινῶν ὡρῶν τῆς σήμερον, συνετελέσθη σημαντικὴ πρόοδος. Ἐν γενικαῖς γραμμαῖς, αἱ ἀποφάσεις τῆς Ὑποεπιτροπῆς συνοψίζονται εἰς τὰ ἑξῆς: α΄.) Ἀπεφασίσθη ἐγκατάλειψις τοῦ ζητήματος «συμβολικῆς ἀνακλήσεως» ὡς ἔχοντος δευτερεύουσαν σημασίαν. β΄) Ὅλοι οἱ ἀντιπρόσωποι, πλὴν τοῦ κ. Μαΐσκυ, ἐδέχθησαν τροποποιήσεις ἐπενεχθείσας εἰς τὸ ἀρχικὸν σχέδιον περὶ ἀνακλήσεως τῶν ἐθελοντῶν καὶ ἀναγνωρίσεως δικαιωμάτων ἐμπολέμου. γ΄) Τὸ σχέδιον τοῦτο θὰ ὑποβληθῇ εἰς τὰς ἐνδιαφερομένας κυβερνήσεις, ἡ δὲ ἐπιτροπὴ θὰ συνέλθῃ ἐκ νέου τὴν Παρασκευήν, ἵνα λάβῃ γνῶσιν τῶν ἀπαντήσεων. δ΄) Εἰς τὸν πρόεδρον τῆς Ὑποεπιτροπῆς κ. Ἥντεν ἀνετέθη ὅπως καθορίσῃ τοὺς ὅρους ὑπὸ τοὺς ὁποίους θὰ ἀποσταλοῦν εἰς τὴν Ἱσπανίαν αἱ δύο διεθνεῖς ἐπιτροπαὶ καὶ καταρτίσῃ τὸν κατάλογον αὐτῶν. ε΄) Τὸ ὡς ἄνω σχέδιον προβλέπει ἀποκατάστασιν τοῦ κατὰ ξηρὰν καὶ θάλασσαν ἐλέγχου. στ΄) Ἡ Ἰταλία ἀπεδέχθη ὅπως τὰ πορίσματα τῆς Διεθνοῦς Ἐπιτροπῆς εἶνε ὑποχρεωτικά, ὑπὸ τὸν ὅρον, ὅτι ἡ σύνθεσίς της θὰ ἐμπνέῃ τὴν ἀναγκαίαν ἐμπιστοσύνην.

Ἀργὰ τὴν νύκτα ἐξεδόθη ἡ κάτωθι ἐπίσημος ἀνακοίνωσις σχετικῶς μὲ τὰς ἐργασίας τῆς Ὑποεπιτροπῆς:

«Εἰς τὸ τέλος τῆς συζητήσεως ὅλα τὰ μέλη συνεφώνησαν ἐπὶ τοῦ περιεχομένου τῆς ἀποφάσεως ἐξαιρέσει τοῦ Ρώσου ἀντιπροσώπου, ὅστις δὲν ἠδυνήθη νὰ δεχθῇ τὰς παραγράφους τὰς σχετικὰς μὲ τὴν παραχώρησιν δικαιωμάτων ἐμπολέμου. Ὑπὸ τὰς συνθήκας ταύτας, ἡ ὑποεπιτροπὴ θὰ ὑποβάλῃ πάλιν πρὸς τὰς κυβερνήσεις διωρθωμένον σχέδιον, ἐπὶ τοῦ ὁποίου συνεφώνησαν ὅλοι πλὴν ἑνός. Αἱ τελικαὶ παρατηρήσεις ἐπὶ τοῦ σχεδίου ἐλπίζεται, ὅτι θὰ ληφθοῦν πρὸ τῆς προσεχοῦς συνεδριάσεως, ἥτις ὡρίσθη διὰ τὴν Παρασκευήν.

»Ἡ Ὑποεπιτροπή, ἐν τῷ μεταξύ, ἀνέθεσεν εἰς τὸν κ. Πρόεδρον καὶ τὸν Γραμματέα νὰ ἀρχίσουν καταρτίζοντες σχέδιον ἀποστολῆς δύο Ἐπιτροπῶν εἰς τὴν Ἱσπανίαν, πρὸς ἐξακρίβωσιν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐθελοντῶν, οἱ ὁποῖοι εὑρίσκονται εἰς ἀμφότερα τὰ στρατόπεδα καὶ νὰ καταρτίσουν κατάλογον τῶν μελῶν τῶν ἐπιτροπῶν, τὸν ὁποῖον θὰ ὑποβάλουν εἰς τὴν Ὑποεπιτροπήν.

»Ἡ Ὑποεπιτροπὴ ἐγκατέλειψε τὴν πρότασιν περὶ συμβολικῆς ἀνακλήσεως τῶν ἐθελοντῶν. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς συζητήσεως ὁ Πρόεδρος εἶπεν, ὅτι ἐπειδὴ ἤδη ἡ Ἐπιτροπὴ ἀσχολεῖται μὲ τὰς κυρίας προτάσεις διὰ τὴν πλήρη ἀνάκλησιν τῶν ἐθελοντῶν θὰ ἦτο λυπηρὸν νὰ παρεμποδισθῇ ἀπὸ μικρότερα ζητήματα, ἡ ἐπὶ τῶν ὁποίων συμφωνία δὲν ἦτο ἐξησφαλισμένη. Μετὰ ὄφαγείαν συζήτησιν ἡ πρότασις τοῦ κ. Ἥντεν ἐγένετο ἀποδεκτή.

»Τὰ κύρια χαρακτηριστικὰ τῆς σημερινῆς συνεδριάσεως ἦσαν ἡ ἀποσαφήνισις τῆς ἰταλικῆς στάσεως ἔναντι τῶν πορισμάτων τῆς Διεθνοῦς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐθελοντῶν καὶ κάποια τροποποίησις τῆς στάσεως τοῦ Ρώσου ἀντιπροσώπου εἰς τὸ ζήτημα τῆς χρονικῆς σχέσεως τῆς ἀνακλήσεως τῶν ἐθελοντῶν καὶ τῆς παραχωρήσεως δικαιωμάτων ἐμπολέμου. Ὁ κ. Γκράντι ἐξήγησεν, ὅτι αἱ ἐπιφυλάξεις, τὰς ὁποίας εἶχε διατυπώσει κατὰ τὴν τελευταίαν συνεδρίασιν, ὅσον ἀφορᾷ τοὺς ἀριθμούς, τοὺς ὁποίους θὰ ὑποβάλῃ ἡ Ἐπιτροπὴ προῆρχοντο ἀπὸ τὴν πίστιν τῆς Ἰταλικῆς κυβερνήσεως. ὅτι ὅλοι θὰ ἔπρεπε νὰ εἶνε ἱκανοποιημένοι μὲ τὸν κῦρος τῶν ἀριθμῶν, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὁποίων θὰ ἀπεφασίζετο ἡ ἀναλογία ἀνακλήσεως τῶν ἐθελοντῶν ἑξ ἀμφοτέρων τῶν στρατοπέδων, ἀλλ' ἂν αἱ ἐπιτροπαὶ συνιστῶντο κατὰ τρόπον ἐξασφαλίζοντα τὴν ἀναγκαίαν ἐμπιστοσύνην, τότε οἱ ἀριθμοὶ θὰ ἠδύναντο νὰ γίνουν παραδεκτοί. Κατὰ συνέπειαν δύναται ἤδη νὰ λεχθῇ ὅτι οἱ ἀριθμοὶ τοὺς ὁποίους θὰ καθορίσῃ ἡ Διεθνὴς Ἐπιτροπή, θὰ γίνουν δεκτοὶ ὡς τελικοὶ καὶ ὑποχρεωτικοί.

»Ὁ κ. Ἥντεν ἐπιμόνως ἠρώτησε τὸν κ. Μαΐσκυ σχετικῶς μὲ τὴν ἐπάνοδον τῆς Ρωσίας εἰς τὴν παλαιὰν θέσιν τῆς ἀρνήσεως παραχωρήσεως δικαιωμάτων ἐμπολέμου πρὸ τῆς πλήρους ἀνακλήσεως τῶν ἐθελοντῶν. Ὁ Ρῶσος ἀντιπρόσωπος ἐξέφρασε τὴν γνώμην, ὅτι, ὅταν ἀνακληθῇ σημαντικὸς ἀριθμὸς ἐθελοντῶν καὶ δὲν σταλοῦν νέαι ἐνισχύσεις, τότε ἡ ρωσικὴ κυβέρνησις θὰ ἠδύνατο ἴσως νὰ συγκατατεθῇ εἰς τὴν παραχώρησιν δικαιωμάτων ἐμπολέμου. Ὑπενθυμίζεται ὅτι τὸ ἀγγλικὸν σχέδιον, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐργάζεται ἤδη ἡ Ὑποεπιτροπή, προέβλεπε τὴν ἀναγνώρισιν τῶν δικαιωμάτων κατόπιν τῆς ἀνακλήσεως σημαντικοῦ ἀριθμοῦ».

Κατ' ἄλλας πληροφορίας, ἡ θέσις, τὴν ὁποίαν ὑπεστήριξεν ὁ Ρῶσος ἀντιπρόσωπος, ὑπῆρξεν ἀδιάλλακτος καὶ ἐν πολλοῖς ἐπιθετικὴ ἐναντίον τῆς Ἰταλίας καὶ τῆς Γερμανίας. Αἱ ἀπόψεις τοῦ κ. Μαΐσκυ συνοψίζονται εἰς τὰ ἑξῆς:

»Τὰ Σοβιὲτ εἶνε ἕτοιμα νὰ δεχθοῦν τὸ σχέδιον ἀποφάσεως τῆς 22ας τρέχοντος ὑπὸ τρεῖς ἐπιφυλάξεις: α΄) τὰ Σοβιὲτ ἐπαναλαμβάνουν τὴν ἀντίληψίν των, ὅτι ἡ συμβολικὴ ἀνάκλησις πρέπει νὰ γίνῃ ἐπὶ τῇ βάσει ἀναλογίας ἀντιστοιχούσης εἰς τὸν πραγματικὸν ἀριθμὸν τῶν μὴ Ἱσπανῶν πολεμιστῶν. Ἡ ἀνάκλησις ἴσου ἀριθμοῦ ἐξ ἀμφοτέρων τῶν παραταξεων θὰ ἦτο, κατὰ τὴν ἀντίληψιν τῶν Σοβιέτ, ἄδικος· β΄) τὰ Σοβιὲτ δὲν δύνανται νὰ μεταβάλουν τὰς ἀντιλήψεις των ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς παραχωρήσεως δικαιωμάτων ἐμπολέμου ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἀνάκλησιν τῶν ἐθελοντῶν. Ἡ Σοβιετικὴ Ρωσία εἶνε ἑτοίμη νὰ ἐξετάσῃ τὸ ζήτημα τῆς παραχωρήσεως δικαιωμάτων ἐμπολέμου, μόνον μετὰ τὴν πλήρη ἀνάκλησιν τῶν ἐθελοντῶν. Ὅταν τὰ Σοβιὲτ πεισθοῦν ὅτι ἀνακαλεῖται σημαντικὸς ἀριθμὸς ξένων ἐθελοντῶν, ὅτι ἔπαυσαν νὰ στέλλωνται νέαι ἐνισχύσεις πρὸς τοὺς ἐπαναστάτας καὶ διαφαίνεται εἰλικρινὴς ἐπιθυμία τῶν ἐνδιαφερομένων κυβερνήσεων νὰ παύσουν ἀναμιγνυόμεναι εἰς τὰς Ἱσπανικὰς ὑποθέσεις, τότε ἴσως θὰ συγκατατεθοῦν νὰ ἐξετάσουν τὸ ζήτημα τῆς παραχωρήσεως δικαιωμάτων ἐμπολέμου. Ἐπιφυλάσσουν ὅμως τὸ δικαίωμα νὰ κρίνουν πότε θὰ εἶνε ἡ κατάλληλος στιγμή. γ΄) τὰ Σοβιὲτ ἐπαναλαμβάνουν τὴν ἀντίληψίν των, ὅτι ὁ ἔλεγχος κατὰ ξηρὰν εἶνε ἀλληλένδετος πρὸς τὸν κατὰ θάλασσαν καὶ πρέπει νὰ ἐξετασθῇ ἐν τῷ συνόλῳ του. Κατὰ συνέπειαν τὰ Σοβιὲτ πιστεύουν ὅτι ἡ ἀποκατάστασις καὶ ἡ ἐνίσχυσις τοῦ ἐλέγχου κατὰ ξηρὰν πρέπει νὰ γίνῃ συγχρόνως μὲ τὴν ἀποκατάστασιν τοῦ ἐλέγχου κατὰ θάλασσαν.

»Σήμερον, εἶπεν ὁ κ. Μαΐσκι, δυνάμεθα νὰ θέσωμεν σαφῶς τὸ ἐρώτημα: Εἶσθε διατεθειμένοι νὰ δεχθῆτε ἄνευ ὅρων τὴν ἄμεσον καὶ πλήρη ἀνάκλησιν ὅλων τῶν ξένων ἐθελοντῶν ἐξ Ἱσπανίας; Ἡ ἀπάντησις πρέπει νὰ εἶνε ἐξ ἴσου σαφὴς: ναὶ ἢ ὄχι. Ἡ Σοβιετικὴ Ρωσία εἶνε σήμερον, ὅπως καὶ ἦτο καὶ πάντοτε, ἑτοίμη νὰ ὑποστηρίξῃ τοιαύτην πολιτικὴν χωρὶς νὰ θέσῃ περαιτέρω ὅρους καὶ χωρὶς νὰ ζητήσῃ οἱονδήποτε ἀνταμοιβήν. Ἀφ' ἑτέρου, ποία εἶνε ἡ ἀπάντησις τῆς Ἰταλίας καὶ τῆς Γερμανίας εἰς τὸ ἴδιον σαφὲς ἐρώτημα; Μέχρι σήμερον ὅλαι αἱ ἀπαντήσεις ὑπῆρξαν διφορούμεναι: «ναὶ μέν, ἀλλά...» καὶ ἐπηκολούθει ἡ ὑποβολὴ ὅρων, κυριωτέρος τῶν ὁποίων ἦτο ἡ ἀναγνώρισις δικαιωμάτων ἐμπολέμου εἰς τὸν στρατηγὸν Φράνκο».

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 26. (Ἰδιαιτέρα ὑπηρεσία). — Εἰς τοὺς ἀγγλικοὺς πολιτικοὺς κύκλους — κατὰ γενομένην ἐπίσημον ἀνακοίνωσιν — κρατεῖ ἡ ἐντύπωσις ὅτι συνετελέσθη σημαντικὴ πρόοδος κατὰ τὴν σημερινὴν συνεδρίασιν τῆς Ὑποεπιτροπῆς μὴ Ἐπεμβάσεως, ἡ δὲ στάσις τῶν ἀντιπροσώπων ἐν τῇ Ὑποεπιτροπῇ δικαιολογεῖ ἔν τινι μέτρῳ αἰσιοδοξίαν. Ἡ βοήθεια τῶν ἀντιπροσώπων καὶ ἰδιαιτέρως τοῦ Ἰταλοῦ πρεσβευτοῦ, ὅστις ἦτο λίαν διαλλακτικός, σχολιάζεται εὐμενῶς. Ὑπάρχει ἡ ἐλπίς, ὅτι τὴν Παρασκευὴν θὰ ληφθῇ ἔγκρισις ἐξ ὅλων τῶν κυβερνήσεων τοῦ σχεδίου ἀποφάσεως, τὸ ὁποῖον οὐσιαστικῶς παραμένει τὸ ἴδιον τῆς παρελθούσης ἑβδομάδος. Τότε θὰ καταστῇ δυνατὸν νὰ προχωρήσῃ ἡ ἐργασία εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ σχεδίου.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

Η ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΠΑΛΛΟΜΕΝΗ ΑΠΟ ΠΑΤΡΙΩΤΙΣΜΟΝ ΕΩΡΤΑΣΕ ΧΘΕΣ ΜΕ ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΗΝ ΜΕΓΑΛΟΠΡΕΠΕΙΑΝ ΤΗΝ 25ΗΝ ΕΠΕΤΕΙΟΝ ΤΗΣ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΕΩΣ ΤΗΣ

Η ΠΑΡΟΥΣΙΑ ΤΗΣ Α.Μ. ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΠΡΙΓΚΙΠΩΝ ΠΡΟΣΕΔΩΣΕΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΟΡΤΗΝ ΙΔΙΑΙΤΕΡΑΝ ΑΙΓΛΗΝ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 26. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Ὁ ἑορτασμὸς τῆς 25ης ἐπετείου ἀπὸ τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς πόλεως Θεσσαλονίκης, διεξήχθη σήμερον μὲ ἐξαιρετικὴν λαμπρότητα καὶ ἐπισημότητα.

Ἡ παρουσία τοῦ Ἄνακτος, τοῦ Διαδόχου, τῶν πριγκίπων καὶ τῶν ὑφυπουργῶν τῶν τριῶν πολεμικῶν ὑπουργείων ἔδωσεν ἰδιαίτερον τόνον εἰς τὴν μεγαλοπρέπειαν τοῦ ἐφετεινοῦ ἑορτασμοῦ. Συγχρόνως ἡ παρουσία τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως παρέσχε τὴν εὐκαιρίαν εἰς τὸν λαὸν τῆς μακεδονικῆς πρωτευούσης νὰ ἐκδηλώσῃ κατὰ τρόπον λίαν ἐνθουσιώδη τὰ αἰσθήματα ἀφοσιώσεως καὶ ἀγάπης τὰ ὁποῖα τρέφει πρὸς τὸ πρόσωπον τοῦ Ἄνακτος.

Ὁ ἑορτασμὸς ἤρχισεν ἀπὸ τοῦ χθεσινοῦ ἀπογεύματος, ὅτε ἅπαντα τὰ σχολεῖα συνεκεντρώθησαν εἰς τὴν πλατεῖαν τοῦ Διοικητηρίου καὶ παρουσίᾳ τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ κ. Κυρίμη ἐγένετο ἡ παράδοσις τῆς σημαίας μετὰ προηγουμένην προσφώνησιν τοῦ ἐπιθεωρητοῦ τῆς Ἐκπαιδεύσεως καὶ ἑνὸς μαθητοῦ.

Κύματα κόσμου, ἀπὸ τῆς ἀνατολῆς τοῦ ἡλίου, ἐξεχύθησαν εἰς τοὺς δρόμους διὰ νὰ ἐξασφαλίσουν θέσιν κατὰ μῆκος τῶν ὁδῶν, ὁπόθεν θὰ διήρχετο ὁ Α. Μ. ὁ Βασιλεύς.

Η ΑΦΙΞΙΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

Ἀπὸ τῆς 8ης πρωϊνῆς ἤρχισεν ἡ στρατιωτικὴ παράταξις, ἡ ὁποία, ἀρχομένη ἀπὸ τοῦ σιδηροδρομικοῦ σταθμοῦ καὶ πλαισιώνουσα τὴν πλατεῖαν Βαρδαρίου, ἐπεξετείνετο εἰς τὰς ὁδοὺς 26ης Ὀκτωβρίου, Ἐγνατίας, Βασιλέως Κωνσταντίνου, λεωφόρου Νίκης, ὁδοῦ 4ης Αὐγούστου μέχρι τῆς πλατείας Ἁγίας Σοφίας, ὅπου, ἐκτὸς τοῦ στρατοῦ, παρετάχθησαν οἱ πρόσκοποι καὶ τὰ προεδρεῖα τῶν ὀργανώσεων μετὰ τῶν σημαιῶν καὶ τῶν λαβάρων των.

Εἰς τὴν παράταξιν ἔλαβον μέρος αἱ σχολαὶ Ἐφέβων Ἀξιωματικῶν, Τεχνιτῶν, αἱ μονάδες τῶν συνταγμάτων Πεζικοῦ, Σκαπανέων, Τηλεγραφητῶν, Σιδηροδρόμων, Σμηνιτῶν, Μεταγωγικοῦ, Βαρέος, Πεδινοῦ, Ὀρειβατικοῦ, Ἀντιαεροπορικοῦ Πυροβολικοῦ καὶ αἱ μηχανοκίνητοι φάλαγγες. Τὸ γενικὸν πρόσταγμα εἶχεν ὁ ὑποστράτηγος κ. Τσολάκογλου.

Τὴν 9ην πρωϊνὴν εἰσῆλθεν εἰς τὸν σταθμὸν ἡ βασιλικὴ ἀμαξοστοιχία, τὴν 9.30΄ δὲ κατῆλθον αὐτῆς ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεύς, ἡ Α. Β. Υ. ὁ Διάδοχος Παῦλος καὶ αἱ Α. Β. Υ. οἱ πρίγκιπες Νικόλαος καὶ Ἀνδρέας, τοὺς ὁποίους ὑπεδέχθησαν ὁ ὑπουργὸς τῶν Σιδηροδρόμων κ. Σπυρίδωνος, οἱ ὑφυπουργοὶ τῶν τριῶν πολεμικῶν ὑπουργείων κ. κ. Παπαδήμας, Παπαβασιλείου καὶ Οἰκονομάκος, ὁ γενικὸς διοικητὴς Μακεδονίας κ. Κυρίμης, ὁ δήμαρχος, οἱ στρατηγοὶ κ. κ. Πολίτης, καὶ Στρίμπερ, ὁ φρούραρχος κ. Βαζῆς, ὁ Διευθυντὴς τῆς Ἀστυνομίας καὶ ὁ Ἀνώτερος Διοικητὴς τῆς Χωροφυλακῆς.

Ἡ ἐμφάνισις τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως καὶ τῶν πριγκίπων προεκάλεσεν ἐνθουσιώδεις ἐπευφημίας καὶ ζητωκραυγὰς ἐκ μέρους τοῦ συγκεντρωθέντος πλήθους.

Ἐνῶ εἰς τὸν σιδηροδρομικὸν σταθμὸν ἐγίνοντο αἱ προετοιμασίαι διὰ τὴν ὑποδοχὴν τοῦ Βασιλέως, ὡραίαν κόσμησιν παρουσίαζε καὶ ἡ πλατεῖα Ἁγίας Σοφίας, ἥτις ἦτο μεγαλοπρεπῶς διακεκοσμημένη. Ἀπὸ τῆς 8ης πρωϊνῆς ἤρχισαν καταφθάνουσαι αἱ ὀργανώσεις μετὰ τῶν σημαιῶν καὶ λαβάρων, λαμβάνουσαι θέσεις ἑκατέρωθεν τῆς παρατάξεως ἐντὸς τοῦ περιβόλου τοῦ ναοῦ κατὰ τὰς ὑποδείξεις τοῦ τελετάρχου στρατηγοῦ κ. Λιούμα. Εἰς τὸν ἴδιον χῶρον παρετάχθησαν οἱ πρόσκοποι, οἱ φοιτηταί, οἱ μαθηταί, αἱ μαθήτριαι, οἱ Μακεδονομάχοι καὶ οἱ παλαιοὶ πολεμισταί. Ἀπὸ τῆς 9ης πρωϊνῆς ἤρχισαν καταφθάνοντες οἱ ἐπίσημοι μεταξὺ τῶν ὁποίων πᾶσαι αἱ πολιτικαί, δικαστικαὶ καὶ στρατιωτικαὶ ἀρχαί, οἱ πρόεδροι Θεσ)νίκης, οἱ ἀρχηγοὶ τῶν ξένων δογμάτων, ὁ δήμαρχος Ἀθηναίων κ. Πλυτᾶς, ὁ πρύτανις καὶ οἱ καθηγηταὶ τοῦ πανεπιστημίου, οἱ πρόεδροι τῶν ὀργανισμῶν τῶν ἐφεδρικῶν ὀργανώσεων, οἱ διευθυνταὶ τραπεζῶν, οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ Τύπου καὶ τὰ προεδρεῖα τῶν συλλόγων καὶ σωματείων.

Παγκόσμιον πόλεμον κακῇ τῇ μοίρᾳ διασπασθέντων Ἑλλήνων, γνωρίζων δὲ τὴν εὐγενῆ καὶ μεγαλόψυχον νοοτροπίαν τοῦ Βασιλέως μας Γεωργίου τοῦ Β΄ προσπαθοῦντος ἀκριβῶς τὴν παῦσιν τῶν προσωπικῶν κομματικῶν διαστάσεων μεταξὺ τῶν Ἑλλήνων, γίνομαι διερμηνεὺς τῶν εὐγενῶν αὐτῶν συναισθημάτων καὶ προθέσεων τῶν δύο Βασιλέων πατρὸς καὶ υἱοῦ. Δὲν ὑπάρχουν πλέον προσωπικοὶ κομματισμοί. Ὑπάρχει μόνον τιμὴ καὶ δόξα διὰ πάντα συντελέσαντα καὶ συντελοῦντα πρὸς δόξαν καὶ εὐημερίαν τῆς Πατρίδος Ἑλλάδος.

Ὁ κ. Ἐλευθερόπουλος ἐξήγησε περαιτέρω τοὺς ἱστορικοὺς λόγους δι' οὓς ἡ Μακεδονία εἶνε κοιτὶς τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ προῆλθεν εἰς τὸ δεύτερον σημεῖον τοῦ λόγου τὸ ἀφορὸν τὸν ἑορτασμὸν τῆς πρώτης δεκαετίας ἀπὸ τῆς ἱδρύσεως τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.

Ζητωκραυγαὶ καλύπτουν τοὺς τελευταίους λόγους τοῦ Πρυτάνεως, μεθ' ὃ ὁ Βασιλεὺς καὶ οἱ Πρίγκιπες, ὑπὸ τὰς ζητωκραυγὰς τῶν φοιτητῶν καὶ τοῦ ἀπείρως συγκεντρωθέντος πλήθους, ἐξέρχονται τοῦ Πανεπιστημίου καὶ ἐπιβαίνουν τῶν αὐτοκινήτων των. Ἀπὸ τὸ Πανεπιστήμιον ἡ Βασιλικὴ πομπή, ἀκολουθοῦσα τὴν λεωφόρον Βασιλίσσης Σοφίας καὶ τὴν Πλατεῖαν Λευκοῦ Πύργου, εἰσέρχεται εἰς τὴν λεωφόρον Νίκης, κατευθυνομένη εἰς τὴν πλατεῖαν Ἀριστοτέλους, ὅπου ἀπὸ τὸν ἐξώστην τοῦ Διοικητηρίου ὁ Βασιλεὺς καὶ οἱ Πρίγκιπες ἀπευθύνουν χαιρετισμοὺς εἰς τὸν λαόν.

Η ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΝ. - Η ΕΟΡΤΗ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ

Τὴν 9.30΄ καταφθάνουν εἰς τὸν ναὸν οἱ ὑπουργοί, τοὺς ὁποίους τὰ πλήθη τοῦ λαοῦ ὑποδέχονται μὲ ζωηρὰς ζητωκραυγὰς ὑπὲρ τῆς κυβερνήσεως καὶ τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ. Ταὐτοχρόνως ἀπὸ τὸν σιδηροδρομικὸν σταθμὸν ἐξεκίνησαν τὰ αὐτοκίνητα τὰ φέροντα τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα καὶ τοὺς πρίγκιπας, ἐνῶ τὰ πλήθη τοῦ λαοῦ ζητωκραυγάζουν. Τοῦ πρώτου αὐτοκινήτου ἐπιβαίνει ὁ Βασιλεὺς μετὰ τοῦ πρίγκιπος Νικολάου, ἔπεται δὲ ἕτερον μετὰ τοῦ Διαδόχου Παύλου καὶ τοῦ πρίγκιπος Ἀνδρέου. Ἡ βασιλικὴ πομπὴ διασχίζει τὴν ὁδὸν τοῦ σιδηροδρομικοῦ σταθμοῦ καὶ κάμπτει τὴν ὁδὸν 26ης Ὀκτωβρίου. Εἰς τὴν Πύλην Βαρδαρίου τάσσεται πρὸ καὶ μετ' αὐτὴν ἡ ἵππικοί. Ὀπισθεν τῶν βασιλικῶν αὐτοκινήτων ἀκολουθοῦν ἐφιπποι ὁ ἀρχηγὸς τοῦ στρατιωτικοῦ οἴκου κ. Παπαδόπουλος, ὁ στρατηγὸς κ. Τσολάκογλου καὶ ὁ ὑπασπιστὴς κ. Στάης. Ὑπὸ τὰς ἀτελευτήτους ζητωκραυγὰς τοῦ πλήθους ἡ βασιλικὴ πομπὴ διασχίζει βραδέως τὴν ὁδὸν Ἐγνατίας, κάμπτει τὴν ὁδὸν Βασιλέως Κωνσταντίνου, εἰσέρχεται εἰς τὴν λεωφόρον Νίκης καὶ διὰ τῆς ὁδοῦ 4ης Αὐγούστου κατευθύνεται εἰς τὴν πλατεῖαν τῆς Ἁγίας Σοφίας. Αἱ μουσικαὶ καὶ οἱ σαλπιγκταὶ παίζουν τὸ βασιλικὸν ἐμβατήριον τὰ δὲ πλήθη ἐκσποῦν εἰς οὐρανομήκεις ζητωκραυγάς, ἐνῷ ἀπὸ τοὺς ἐξώστας τῶν μεγάρων ρίπτονται ἄνθη. Ὁ Βασιλεὺς καὶ οἱ πρίγκιπες συγκεκινημένοι χαιρετοῦν τὰ πλήθη. Τὸν Βασιλέα, κατελθόντα τοῦ αὐτοκινήτου, ὑποδέχονται ὁ γενικὸς διοικητὴς κ. Κυρίμης καὶ ὁ ὑφυπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν κ. Παπαδήμας. Μεθ' ὁ Βασιλεὺς εἰσέρχεται εἰς τὸν περίβολον τοῦ ναοῦ ἐπιθεωρῶν τὰς Ἑλληνίδας προσκόπους καὶ τοὺς Ἀθηναίους ναυτοπροσκόπους.

Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ ναοῦ ὑποδέχεται τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα ὁ Μητροπολίτης Γεννάδιος, τοῦ ὁποίου ὁ Βασιλεὺς καὶ οἱ πρίγκιπες ἀσπάζονται τὴν δεξιάν. Εἶτα ἀρχεται ἡ δοξολογία. Τὴν στιγμὴν τοῦ Πολυχρονίου ρίπτονται ἀπὸ τοῦ Ἑπταπυργίου αἱ κεκανονισμέναι βολαί, αἱ μουσικαὶ ἀνακρούουν τὸν ἐθνικὸν Ὕμνον καὶ ὁ στρατὸς παρουσιάζει ὅπλα.

Η ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ

Μετὰ τὸ πέρας τῆς δοξολογίας ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης Γεννάδιος προσεφώνησε τὸν Βασιλέα ὡς ἑξῆς:

«Μεγαλειότατε. Ὅτε κατὰ τὸ 1863 ὁ πρίγκιψ τῆς Δανίας Γεώργιος ἐξελέγη βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων καὶ κατήρχετο εἰς τὴν Ἑλλάδα ἵνα ἀναλάβῃ τὰ βασιλικά του καθήκοντα, ὁ εὐρωπαϊκὸς τύπος ἔγραφε τὰ ἑξῆς: «Ἐπιθυμοῦμεν ὅπως ὁ Γεώργιος καταστῇ τὴν βασιλείαν του εὐδαίμονα καὶ σεβαστήν, χωρὶς ὅμως νὰ φάλῃ τ' ἄσματα τοῦ Μεσολογίου, χωρὶς νὰ στενάξῃ ὑπὲρ τῆς Ἠπείρου καὶ τῆς Θεσσαλίας καὶ χωρὶς νὰ ὑποκινῇ καὶ νὰ ἐνθαρρύνῃ κινδυνωδεστάτας ἐπιθέσεις πέραν τῶν ὁρίων τῆς Λεβαδείας». Καὶ ταῦτα μὲν ἔγραφε ὁ τότε εὐρωπαϊκὸς τύπος, ἀντιγράφων σκέψεις καὶ διαθέσεις τῶν κυβερνήσεων τῶν εὐρωπαϊκῶν κρατῶν, τὰ ὁποῖα ἀνέκοπτον ἑκάστοτε πᾶσαν πρὸς ἀπελευθέρωσιν ἐξόρμησιν τοῦ δουλεύοντος γένους τῶν Ρωμαίων. Ἀλλ' ὁ καλὸς τῶν Ἑλλήνων Θεὸς ἠθέτησε τὰς βουλὰς τῶν ἀρχόντων, συνέτριψε τοὺς φραγμοὺς τῶν ἰσχυρῶν καὶ ἠξίωσε τὸν Βασιλέα Γεώργιον νὰ ἴδῃ μέγα μέρος τῶν ὀνείρων τοῦ λαοῦ του πληρούμενον, τὸ δὲ βασιλικόν του στέμμα κοσμούμενον μὲ τοὺς πολυτίμους ἀδάμαντας τῆς Ἐπτανήσου, τῆς Θεσσαλίας, τῆς Ἠπείρου, τῆς Μακεδονίας, τῆς Θράκης, τῆς Κρήτης καὶ τοῦ Ἀρχιπελάγους. Καὶ ὁ ἀπανταχοῦ Ἑλληνισμὸς μὲ παλμοὺς ἱερᾶς συγκινήσεως ἔβλεπε τὴν Ἑλλάδα εὐρυνομένην, μεγαλυνομένην καὶ δοξαζομένην καὶ μὲ ἐνθουσιασμὸν ἐτόνιζε παιᾶνας διὰ τοὺς ἐθνικοὺς θριάμβους καὶ μετὰ βαθυτάτης εὐλαβείας προσεκύνει τὴν κυματίζουσαν κυανόλευκον, τὸ ἱερὸν τοῦτο σύμβολον τῆς πατρίδος. Ὑπὸ τὸ κράτος τῶν ἱερῶν τούτων συγκινήσεων εὑρέθημεν καὶ ἡμεῖς, Μεγαλειότατε, ὅτε πρὸ 25 ἐτῶν ἠξιώθημεν νὰ χαιρετήσωμεν καὶ πανηγυρίσωμεν τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς ἱστορικῆς ταύτης καὶ περιμαχήτου πόλεως, γενομένης ἀκριβῶς κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς μνήμης τοῦ πολυούχου αὐτῆς Μεγαλομάρτυρος Δημητρίου. Εὐτυχήσας νὰ ποιμαίνω ἔκτοτε τὴν ἀποστολικὴν τῶν Θεσσαλονικέων Ἐκκλησίαν, ἀναπολῶ ζωηρῶς σήμερον τὰ τότε ἐξελιχθέντα πολυσήμαντα γεγονότα, κατὰ τὴν ἱερὰν ταύτην στιγμὴν θλέπω ἐνώπιόν μου ὁλοζώντανην τὴν εἰκόνα τῆς παραδόσεως κα